

Комітет міністрів Ради Європи на рівні міжнародного акту дав визначення явищу сексизму.

Поняття закріпили в Рекомендації СМ/Rec(2019)1 “Запобігання та боротьба із сексизмом”.

“Сексизм – це будь-який акт, жести, візуальна репрезентація, сказані чи написані слова, практика чи поведінка, які базуються на ідеї, що особа чи група осіб є малозначимими через їхню стать. Сексизм – прояв історично нерівних владних відносин між жінками й чоловіками, що веде до дискримінації та перешкоджає повному поліпшенню становища жінок у суспільстві”, – йдеться у документі.

Йдеться про дії і визначення, що виникають у публічній чи приватній сфері, онлайн чи офлайн, з метою чи які мають наслідком:

- порушення гідності або прав людини чи групи людей
- спричинення фізичної, сексуальної, психологічної, соціально-економічної шкоди або страждання людині чи групі людей
- створення ворожого, принизливого середовища
- створення бар’єрів у реалізації прав для людини чи групи людей
- підтримка і закріплення гендерних стереотипів.

Сексизм і сексистська поведінка зустрічається, на думку депутатів, в усьому діапазоні людської діяльності, зокрема в кіберпросторі (Інтернет і соціальні мережі). Вони бувають індивідуальними або колективними, можуть транслюватися від однієї людини або групи людей. Часто випадки сексизму є непрямими, тобто ретранслюються на нас через рекламу або при розміщення фотографій оголених жінок на робочому місці. У документі йдеться про те, що існує три рівні прояву сексизму: індивідуальний, інституційний (наприклад, сім’я, робота чи освітнє середовище) та структурний (наприклад, через соціальну гендерну нерівність, соціальні норми поведінки).

“Закон України “Про забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків”, прийнятий ще у 2005 році, містить поняття “дискримінація

за ознакою статі”. Це дії чи бездіяльність, що виражають будь-яке розрізнення, виняток або привілеї за ознакою статі, якщо вони спрямовані на обмеження або унеможливають визнання, користування чи здійснення на рівних підставах прав і свобод людини для жінок і чоловіків. Також у 2014 році прийняли Закон України “Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні”. Однак прямого визначення сексизму в цих законах немає.

Рада Європи рекомендує державам-членам:

- Контролювати хід виконання цієї Рекомендації та інформувати РЄ щодо вжитих заходів та прогресу, досягнутого в цій сфері;
- Вживати заходів щодо запобігання та боротьби з сексизмом та його проявами в державному і приватному секторах та заохочувати зацікавлені сторони до впровадження відповідного законодавства, політики та програми.
- Забезпечити, щоб ця Рекомендація, включаючи додаток, була перекладена та розповсюджена (у відповідних органів та зацікавлених сторін).

Україна – член Ради Європи з 1995 року, а тому має приймати відповідні закони організації та приєднатися до ряду конвенцій.